

7. Петров А. Е. Интернет в гуманитарном образовании : учебное пособие для вузов (под ред. Полат Е. С.) / Петров А. Е., Моисеева М. В., Полат Е. С. – Владос, 2001. – 272 с.
8. Полат Е. С. Педагогические технологии дистанционного обучения / Е. С. Полат. – М. : Академия, 2008. – 400 с.
9. Шаматонова Г.Л. Веб-квест как интерактивная методика обучения будущих специалистов по социальной работе / Г.Л. Шаматонова. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.sociology.kharkov.ua/docs/magazin/soc_proctir/1.. /4_5_1.pdf
10. Веб-квесты [Электронный ресурс]. — Режим доступа : <http://www.itlt.edu.nstu.ru/webquest.php>.

У статті розглянута технологія веб-квесту, структура та типи, а також проаналізовано можливість використання цієї технології в процесі формування креативності майбутніх менеджерів.

Ключові слова: креативність, креативність менеджера, інформаційно-комунікаційні технології, веб-квест, структура веб-квесту.

В статье рассмотрена технология веб-квеста, структура и типы, а также проанализировано возможность использования этой технологии в процессе формирования креативности будущих менеджеров.

Ключевые слова: креативность, креативность менеджера, информационно-коммуникационные технологии, веб-квест, структура веб-квеста.

Web-quest technology, its structure and types are described in the article, the possibility of its usage in the creativity forming process of future managers is analysed.

Keywords: creativity, manager's creativity, informational-communicational technologies, web-quest, web-quest structure.

Г.Я. Дутка
м. Львів, Україна

ФІЛОСОФСЬКІ ПЕРЕДУМОВИ ФУНДАМЕНТАЛІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

Однією з провідних тенденцій сучасної освіти є фундаменталізація її змісту, яка передбачає якісні зміни змісту математичної підготовки студентів економічних спеціальностей: оволодіння фундаментальними математичними знаннями та вміннями, вироблення раціонального математичного мислення, виховання математичної культури, професійне спрямування навчального матеріалу для формування ґрунтовних, довготривалих та прогностично обґрунтованих професійних знань і творчої особистості фахівця.

Фундаменталізація змісту освіти передбачає встановлення методологічних зв'язків між навчальними дисциплінами та формування методологічної культури студентів. Це сприяє становленню професійної компетентності майбутніх економістів і розвитку їхнього творчого професійного мислення.

Правильне розуміння та застосування філософських категорій до теоретичних і практичних цілей освіти суттєво допомагає в розв'язанні суто професійних завдань. У дослідженні філософських категорій у контексті фундаменталізації математичної освіти економістів ми спиралися на загальноприйняті визначення і трактування філософських категорій, відображених у філософській літературі.

У пропонованій статті ми послуговувалися науковими розробками С. Гончаренка, В. Єременка, В. Кондратьєва, В. Кушніра, В. Подоляка, Ж. Сайгітбалалова, А. Субетто, В. Філіпова та інших.

Метою статті є обґрунтування філософських передумов реалізації принципу фундаменталізації змісту освіти у вищій школі.

Пізнання має дві взаємопов'язані і взаємозумовлені сторони – аналіз і синтез. Аналіз спрямований на дослідження окремих сторін явища, а синтез передбачає узагальнення одержаних фактів з метою одержання системної, цілісної картини явища, що досліджується. Хоч аналіз і синтез ідуть поряд, на різних етапах пізнання вони представлені по-різному. На

початкових етапах поширенішим виявляється аналіз. Саме він становить основу дослідження глибинної суті процесів природи і дає змогу сформувати окремі фрагменти, що характеризують системне явище. У міру накопичення фактів виникає потреба в синтезі, з'являється можливість сформувати більш або менш *цілісну картину* явища [2].

Люди здатні самі вибудовувати своє життя, завжди прагнучи до вершин особистого зростання. У міру просування в ієрархії потреб людина стає все більш вільною у виборі напрямів саморозвитку, самостійно вирішуючи питання про те, якою вона хоче стати [5]. Розглянуті психологічні механізми творчого мислення для нашого дослідження взаємозв'язку інноваційної освіти і продуктивного мислення є фундаментальними. Творче мислення – один із видів мислення, що характеризується створенням суб'єктивно або об'єктивно нового продукту, новоутвореннями в самій пізнавальній діяльності (інтенсивність мотивації і новизна цілей, оригінальність методів і прийомів досягнення цієї мети та ін.) [3].

Освоєння студентами елементів логіки і теорії пізнання ідеально відповідає як фундаменталізації вищої освіти, так і його гуманітаризації. Вона стає базовою і для організації науково-дослідної роботи студента: по-перше, це дає йому знання саме тих законів, які визначають структуру раціональної людської мислєдіяльності *незалежно від різноманіття її конкретних форм, від історичної мінливості конкретних областей знань* в аспекті фундаменталізації професійної підготовки. По-друге, наука логіки є суто суспільствознавчою теорією – як і в будь-якій суспільній науці, у ній систематично вивчається своя форма людської діяльності (пізнавальна) в єдності суб'єктивно-цільових і суспільно необхідних чинників [1].

Водночас, навіть ґрунтовне засвоєння фундаментального знання зовсім не рівнозначне «автоматичному» розумінню окремих випадків і можливості продуктивно його використовувати. Проте спотворене розуміння фундаменталізації, на практиці іноді виражається в абсолютному розриві фундаментального і прикладного блоку навчальних дисциплін. Щоб запобігти спрощеному розумінню фундаменталізації, необхідна орієнтація перш за все на глибокий зв'язок змісту профільних курсів навчання з фундаментальним блоком [4].

Однією з важливих проблем науки є проблема наступності в пізнанні, яка виявляється в різних формах. Зокрема, це кількісне накопичення об'єктивних істин та якісна переробка знання з його узагальненням. Виділимо істотно важливе для фундаменталізації змісту освіти поняття *засвоєння* – процес відтворення індивідом історично сформованих, суспільно вироблених здатностей, способів поведінки, знань, умінь і навичок, процес їх перетворення у форми індивідуальної суб'єктивної діяльності (точніше, активність). Після засвоєння індивідом об'єктивні відомості перетворюються в суб'єктивні навички, знання, уміння, переконання конкретної людини. Розглянемо в контексті філософських категорій проблему фундаменталізації освіти.

Одиничне, загальне і особливе. Одиничне – це об'єкт у всій сукупності властивих йому ознак, що відрізняють його від усіх інших об'єктів і складових, формують його індивідуальну якісну і кількісну визначеність. У контексті професійної освіти одиничним може виступати *математична освіта фахівця*. За умови глибшого пізнання схожості однорідних предметів або процесів з'ясовується, що підставою для цієї схожості є закономірність існування, зміни і розвитку одиничних предметів у їхньому зв'язку, взаємодії і єдності. У цьому сенсі загальне виступає як єдність у різноманітті одного класу предметів, процесів. Предмети можуть мати різні ступені спільності. Якщо загальні властивості й відношення властиві тільки вузьким групам об'єктів, тоді вони виступають як особливе. Прикладом такого особливого може бути математична освіта економіста, тобто фахівця конкретного профілю.

При цьому загальне – професійна освіта – виступає у двоякому відношенні: стосовно одиничного (математичної освіти) економічна освіта виступає як загальне, а стосовно більшого ступеня спільності (професійної освіти) воно виступає як особливе. Аналогічно, поняття «економіст» виступає як загальне стосовно кожної конкретної людини, економіста за професією, та як особливе стосовно поняття «фахівець». Останнє виступає як загальне щодо поняття «економіст» і як особливе щодо поняття «фахівець».

Фундаменталізація математичної освіти економіста не існує сама по собі, поза зв'язком з іншим. Вона не може ні виникнути, ні зберегтися, ні змінитися без зв'язку із загальними тенденціями фундаменталізації професійної освіти, підготовкою економістів тощо. А ці поняття пов'язані між собою, взаємодіють, перебувають у взаємній залежності, вони повинні мати «точки» зіткнення, бути сумірними, однорідними, володіти спільністю.

Акцентуємо на важливій думці, яка обґрунтовує доцільність дослідження конкретного виду освіти (наприклад, математичної) у професійній підготовці конкретного профілю фахівця (наприклад, економіста). Адже явище, яке згодом стає загальним, спочатку завжди з'являється як одиничне, як особливе явище, як виняток із правила. При цьому зберігаються і відтворюються розвитком, перетворюючись на загальні факти, лише такі одиничні «винятки», які відповідають загальній тенденції розвитку, вимогам, які впливають з усієї сукупності умов. Суто випадкові одиничні відхилення відсіюються і зникають, взаємно погашаючи одне одного, не перетворюючись на загальнозначущі.

Загальне розкривається в понятті тільки через віддзеркалення одиничного. Завдяки цьому наукове поняття і втілює в собі багатство особливого, а не абстрагується від нього. Наука має справу з узагальненнями і оперує загальними поняттями. Саме узагальнення дає їй можливість встановлювати закони. Водночас загальне виявляється тільки через одиничне. Наприклад, за загальним поняттям «фундаментальна математична освіта економіста» криється множина різноманітних фахівців, особистостей, які здобули фундаментальну математичну освіту, але виявляють і використовують її по-різному, залежно від своїх індивідуальних особливостей. Аналогічно, викладачі-практики, маючи на меті формування фундаментальної математичної освіти у студентів, роблять це по-різному, виходячи зі своїх індивідуальних можливостей та уявлень.

Фундаменталізація математичної освіти економіста залежить не лише від того, які цілі та установки сформовані в межах освітнього процесу. Умовна шкала «сприйняття» ідей фундаменталізації має величезний діапазон: від моментального, інтуїтивного сприйняття самої суті фундаментальності в освіті до практичного її нівелювання. Це стосується як студентів, так і викладачів.

Як викладач-практик, так і вчений, дослідник небагато досягне, а може навіть досягти результату, прямо протилежного тому, до якого він прагне, якщо він підходитиме в процесі реалізації до ідей фундаментальної освіти з погляду загального поняття «студент» чи «майбутній економіст». Тому принцип індивідуалізації має важливе значення у процесі розробки, а головне – на етапі впровадження фундаменталізації освіти у практику.

Фундаменталізацію математичної освіти економістів як одиничне доцільно науково обґрунтовувати та реалізувати в навчанні, урахувавши тісний зв'язок із фундаменталізацією професійної економічної освіти як загальним та фундаменталізацією математичної освіти як особливим.

Причина і наслідок. Причинність найбільш рельєфно виражається саме у фундаментальних знаннях. Загальне поняття про причинний і функціональний зв'язки слугує основою для виявлення та пояснення конкретних зв'язків у межах спеціальних чи прикладних знань фахівця.

Будь-який наслідок викликається взаємодією принаймні двох явищ чи процесів. Тому взаємодія і виступає як справжня причина наслідку, характер якого визначається природою і станом суб'єктів взаємодії. Лише у найпростіших випадках можна представити причинно-наслідковий зв'язок як односторонню дію. Зокрема, причиною того чи іншого рівня знань чи вмінь студента є співпраця його і викладача у навчальному процесі, результат їхньої взаємодії. Інша річ, як розподіляється значущість діяльності студента чи викладача для формування певних знань. Часто така взаємодія зводиться до діяльності викладача, де студентові належить пасивна роль. Така практика нині не схвалюється, але водночас процес переходу на новий рівень співпраці «студент – викладач» є тривалим і складним.

На наш погляд, переосмислення ролей у цій співпраці є особливо актуальним в умовах фундаменталізації професійної освіти. Одним із важливих завдань наукових досліджень у

царині фундаменталізації освіти є не лише обґрунтування підходів до неї, розроблення змісту навчання тощо, а й орієнтовне прогнозування часового інтервалу появи реального результату фундаменталізації. Ми наголошуємо на цьому тому, що фундаменталізація освіти, образно кажучи, є процесом, який викликає саме фундаментальні зміни в її змісті та організації, тому і явний результат цього процесу потребує тривалого часу.

Для кількісного опису причинних зв'язків явищ застосовують функціональні залежності, за допомогою яких можна виражати закономірні зв'язки співіснуючих властивостей і явищ. У цьому разі має місце оборотність, тобто можливість перестановки місцями незалежних змінних функцій між собою. За допомогою функціональних зв'язків можна описувати також закони, зв'язки причини і наслідку, що характеризуються необоротністю. Проте не всякий функціональний зв'язок є причинним; і навпаки. Тому слід відрізнити причинні і функціональні зв'язки у процесі фундаменталізації освіти й акцентувати увагу саме на перших.

У науках розрізняють повну причину і причину специфічну. Повна причина – це сукупність усіх подій, за наявності яких народжується наслідок. Установлення повної причини можливе тільки в досить простих подіях, в яких бере участь порівняно невелике число елементів. Звичайне ж дослідження спрямоване на розкриття специфічних причин події. *Специфічна причина* – це сукупність обставин, взаємодію яких викликає наслідок. При цьому специфічні причини викликають наслідок за наявності багатьох інших обставин, що вже були в цій ситуації і до настання наслідку. Ці обставини становлять умови дії причини. Специфічну причину становлять найістотніші в даній ситуації елементи повної причини. Решта елементів повної причини відіграє роль умов дії специфічної причини. Перехід причини в наслідок відбувається за певних умов – обставин для настання певної події, які самі по собі її не викликають. Зокрема, жодна причина не може викликати реальний результат – фундаментальність освіти, якщо відсутні сприйнятливі для цього суб'єкти: студенти, викладачі, методисти, науковці, державні установи. Упроваджена в навчальний процес фундаменталізація освіти може дати позитивний результат, а може й не дати, залежно від середовища, в якому вона реалізується. Наприклад, зростання інтересу до економічних наук викликало збільшення «виробництва» економістів навчальними закладами, а це, у свою чергу, породило нову хвилю інтересу до професії економіста (причина і наслідок помінялися місцями). До речі, аналогічна ситуація спостерігалася у 60-х та 70-х роках ХХ століття у природничо-математичних науках.

У процесі фундаменталізації освітніх систем, які належать до систем самоорганізованих, причина їхнього існування виявляється їхнім власним наслідком. Зокрема, розвиток теорії фундаменталізації освіти не є тільки наслідком вимог практики, а й теорія має зворотну дію на практику.

Адаптація до навколишнього середовища, орієнтація в ньому та адекватність реакцій на зовнішні дії характерна не тільки для тварин, а й для людини. Тому будь-які інновації потребують психологічної готовності до їх впровадження: недостатньо науково обґрунтувати та впровадити провідні ідеї фундаментальної освіти в навчальний процес, а слід подбати про адаптацію викладачів і студентів до нових підходів у навчанні, забезпечити усвідомлення ними того, що саме фундаменталізація освіти дає максимальний результат професійної підготовки з мінімальною затратою сил та навчального часу.

Результативність фундаменталізації освіти, окрім наукового обґрунтування та прогнозування часового інтервалу появи реального результату фундаменталізації, потребує забезпечення певних умов у середовищі навчання, адаптації до цих умов викладачів і студентів, що дає змогу одержати максимальний результат професійної підготовки з мінімальною затратою сил та навчального часу.

Закономірність, необхідність і випадковість. Коли пізнання проникає у взаємозв'язки речей, то зв'язок між причиною і наслідком може проявлятися як у формі закономірності (закону), необхідності, так і випадковості. Зв'язок між предметами і явищами може бути необхідним або ж випадковим. Закон виражає такий зв'язок між явищами, який у даних умовах здійснюється з необхідністю і завжди. Закони можуть бути менш загальними, такими,

що діють в обмеженій галузі, і більш загальними. Одні закони виражають кількісну залежність між явищами і фіксуються в науці математичними формулами, а інші не піддаються математичному вираженню.

Закон вказує також на певний порядок, послідовність, тенденцію розвитку явищ. Зокрема, зміст професійної освіти закономірно розвивається шляхом структуризації, оновлення, доповнення, очищення від застарілих знань тощо. За допомогою розкриття закономірностей досягається можливість прогнозувати подальший розвиток освіти на основі взаємодії педагогічної теорії і практики. Без виявлення закономірностей практично неможливо розвивати наукові теорії.

Однак у педагогічній науці закономірності часто не піддаються математичній формалізації, формулюються вербально, що призводить до їх неточності. Окрім того, цих закономірностей на кожному етапі розвитку педагогіки є досить багато, що само по собі знижує їхню наукову цінність. Доволі часто випадкові явища в педагогіці оголошуються закономірними. Звичайно, вони причинно зумовлені, але від цього не стають необхідними. Простий приклад: студент прослухав цикл лекцій викладача, який цілком відповідає всім вимогам фундаментальної математичної освіти, і не сприйняв його – це випадковість. Адже для іншого студента в таких самих умовах цей цикл лекцій може слугувати базою для розуміння фундаментальних основ його майбутньої професійної діяльності. Водночас будь-яка випадковість містить у собі момент необхідності, так само як необхідність реалізується через низку випадковостей.

Використовуючи образне порівняння, можна сказати: як дерева однієї породи відрізняються точною кількістю листків чи контурів цього листка, діаметром стовбура чи кількістю гілок тощо, так і фундаменталізація математичної освіти економістів дасть не чітко окреслений результат, а певну множину схожих результатів, проте усереднений результат повинен мати чіткі видові ознаки (необхідність) – оскільки ми завжди можемо відрізнити березу від клена, якщо навіть вони різного віку, виростили в різних умовах (випадковість) тощо.

Одним із найважливіших завдань фундаменталізації математичної освіти економістів є виокремлення закономірностей її фундаменталізації серед інших випадкових явищ. Останні характеризують суб'єктивні умови реалізації цієї фундаменталізації на практиці.

Можливість і дійсність. Можливість виражає тенденцію руху певної системи, вона виникає в певній дійсності і реалізується в ній. Можливість може бути формальною, абстрактною або ж реальною, конкретною, причому конкретна можливість – це істотна тенденція розвитку предмета, за певних умов вона може реалізуватися. Водночас значна кількість формальних можливостей ніколи не перетворюється на дійсність. Реальна можливість узгоджується з об'єктивними законами, які діють у певних умовах.

Зокрема, у процесі фундаменталізації математичної освіти економістів вирішальну роль відіграли умови, які склалися в ході розвитку професійної освіти: об'єктивна значущість математичних знань і вмінь для професійної діяльності економістів, необхідність регулювання та мінімізації базових математичних знань економістів, орієнтація фахівців з економіки не тільки на засвоєння математичних професійно спрямованих знань, а й на вміння правильно використати математичний апарат у професійній діяльності. За цих умов з'явилися реальні можливості для фундаменталізації професійної освіти, які поступово перетворюються на дійсність. Водночас таке перетворення можливості на дійсність не повинно відбуватися стихійно.

Одним із завдань педагогічної науки нині є не лише відкриття можливостей фундаменталізації освіти, а й цілеспрямовані дії для перетворення цих можливостей у дійсність.

Зміст і форма, функція і структура. Як і кожен об'єкт, освіта складається з елементів, які можуть відрізнитися способом їх зв'язку, який характеризує структуру. Іншими словами, кожен об'єкт є певним чином структурно оформленим змістом. Зміст – це те, з чого складається предмет, сукупність істотних властивостей і внутрішніх процесів, які становлять його основу, а форма – це порядок розташування складових елементів змісту, внутрішня організація, що робить можливим його існування як чогось якісно визначеного.

Так, внутрішньою структурою фундаментальної освіти є спосіб формування змісту освіти з його внутрішніми взаємозв'язками, а реалізація фундаментальної освіти в конкретних навчальних закладах та для конкретних профілів підготовки фахівців – це зовнішня її форма, яка виражає її зв'язок з іншими компонентами освітнього процесу. У дослідженнях із проблем фундаменталізації професійної освіти часто випускається з уваги співвідносна зі структурою категорія функції. Це порушує обов'язкову єдність квартету: зміст, форма, функція і структура. Аналогічно, часто говориться про зміст фундаменталізації освіти, однак практично немає розробок щодо форми, яка відповідає цьому змісту, сприяє і прискорює його розвиток. Адже саме форма, яка перестає відповідати змісту, в кінцевому підсумку, через конфлікт між формою і змістом, викликає виникнення форми, відповідної до нового змісту. Наприклад, у розвитку професійної освіти виникають зміни, пов'язані з фундаменталізацією її змісту, які починаються із змін у методиках навчання під впливом нових вимог суспільства до фахівця. Структура ж освіти залишається до певного часу без істотних змін, але зміна змісту освіти, спричинена впровадженням ідей фундаменталізації, рано чи пізно приводить до того, що змінюється і структура. Як величезна різноманітність білкових речовин залежить переважно від порядку послідовного розташування в їхніх молекулах амінокислот, так існує реальна можливість значної варіативності фундаментальної математичної освіти економістів, залежно від конкретних умов. Вирішальним тут є структурний підхід, спосіб зв'язку елементів у цілому, причому цей спосіб розташування елементів виявляється не менш важливим, ніж самі елементи.

У фундаменталізації освіти необхідно реалізувати єдність змісту, форми, функції та структури, тому що нівелювання форм фундаменталізації суттєво гальмує розвиток її змісту, а недооцінка функцій гальмує інноваційні зміни структури освіти, оскільки ефективність формування змісту математичної освіти зумовлена не лише змістом навчального матеріалу, а й характером його побудови.

Зовнішнє і внутрішнє. На наш погляд, важливо розрізнити два аспекти фундаменталізації математичної освіти економістів: зовнішній і внутрішній. Фундаменталізацію математичної освіти, з одного боку, можна розуміти як процес формування фундаментальної математичної освіти економістів як такої. З другого боку, зовнішнього, – фундаментальна математична освіта слугує засобом фундаменталізації економічної освіти, використовуючи специфічні, характерні для математики способи і прийоми. Зовнішній і внутрішній бік речей завжди перебувають в єдності, взаємно проникають один в одного. Процес пізнання передбачає рух від зовнішнього до внутрішнього.

Фундаментальна математична освіта передбачає перш за все розуміння внутрішнього її сенсу, розкриття суперечностей тенденцій професіоналізації та професіоналізму у професійній підготовці економістів, і лише ці глибинні процеси дають можливість коректно та ефективно розвивати зовнішній бік фундаменталізації освіти.

Сутність і явище. Розвиток пізнання рухається від поверхневого, видимого до глибокого, часто прихованого – сутності, яка визначає підставу всіх змін, що відбуваються з процесом чи явищем, відділяючи неістотне від істотного (основного, необхідного, закономірного). Сутністю фундаменталізації математичної освіти економістів є формування у студентів довготривалої системи фундаментальних знань і вмінь, які забезпечують здатність економіста ефективно використовувати їх у професійній діяльності. З цього випливають усі інші її функції, можливості тощо. Явище фундаменталізації математичної освіти, яке часто не відрізняють від її сутності, є лише зовнішнім виявом сутності фундаменталізації, формою її прояву в реальному навчальному процесі. Нерозрізнення цих категорій може привести до серйозних дидактичних помилок та зайвих труднощів у розвитку освітнього процесу, спотворення самої суті фундаменталізації, підміни сутності видимістю. А така підміна часто відбувається тому, що, на відміну від суті, яка прихована, явище лежить на поверхні, хоча всі приховані і видимі процеси є складовими єдиного руху.

Аналіз категорій суті, явища і видимості дає змогу зробити важливий методологічний висновок: щоб обґрунтувати та ефективно використати в навчанні фундаменталізацію

математичної освіти, слід розкрити її сутність, вивчити внутрішні процеси, а не зупинятися лише на зовнішньому боці явища фундаменталізації.

Таким чином, як вихідне теоретичне положення фундаменталізації освіти приймається ідея єдності світу, що виявляється в загальному взаємозв'язку у сфері неживого, живого, духовного. Єдність світу виявляється в єдності культурної, наукової і практичної сфер цивілізації і, як наслідок, в органічних зв'язках усіх наук. До подальших напрямів дослідження відносимо філософський аналіз проблеми фундаменталізації змісту освіти у контексті законів філософії.

Література:

1. Делия В. П. Формирование и развитие инновационной образовательной среды гуманитарного вуза : научное издание / Виктор Павлович Делия. — М.: ДЕ-ПО, 2008. — 484 с.
2. Мельник Л. Г. Фундаментальные основы развития / Леонид Григорьевич Мельник. — Сумы : Университетская книга, 2003. — 288 с.
3. Педагогика: большая современная энциклопедия / сост. Е. С. Рапоцевич. — Мн. : Современное слово, 2005. — 720 с.
4. Попков В. А. Теория и практика высшего профессионального образования : учебное пособие для системы дополнительного педагогического образования / В. А. Попков, А. В. Коржуев. — М. : Академический Проект, 2004. — 432 с.
5. Хьелл Л. Теории личности / Л. Хьелл, Д. Зиглер. — СПб. : Питер, 1997. — 606 с.

У статті обґрунтовано філософські передумови реалізації принципу фундаменталізації змісту освіти у вищій школі. Проаналізовано у контексті реалізації принципу фундаменталізації у професійній освіті основні філософські категорії: сутність і явище, зовнішнє і внутрішнє, одиничне і загальне, можливість і дійсність, причина і наслідок та ін.

Ключові слова: принцип фундаменталізації, філософські передумови , професійна підготовка, математична підготовка, майбутні економісти, зміст освіти.

В статье обосновано философские предисловия реализации принципа фундаментализации содержания образования в высших учебных заведениях. Проанализировано у контексте реализации принципа фундаментализации в профессиональном образовании основные философские категории: сущность и явление, внешнее и внутренне, единичное и общее, возможность и действительность, причина и следствие и др.

Ключевые слова: принцип фундаментализации, философские предисловия, профессиональная подготовка , математическая подготовка, будущие экономисты, содержание образования.

The article substantiates the philosophical background of fundamentalization principle of educational content in high school. Basic philosophical categories: essence and phenomenon, external and internal, individual and universal, the possibility and reality, cause and effect etc. are analyzed in the context of the fundamentalization principle in professional education.

Keywords: fundamentalization principle, philosophical background, training, mathematical training, future economists, educational content.